

та охорони земель, створення сприятливого екологічного середовища і покращення природних ландшафтів.

Проект землеустрою розробляється на підставі рішення відповідного органу виконавчої влади, місцевого самоврядування або суду про проведення робіт із землеустрою та укладеного відповідно до нього договору між землевласником (землекористувачем) та розробником проекту землеустрою.

Розробником проекту землеустрою може бути юридична або фізична особа, яка має ліцензію на проведення відповідних робіт із землеустрою. А замовником проекту землеустрою може бути сільська, селищна, міська рада або районна, міська держадміністрація, землевласник, землекористувач.

Для розроблення проекту землеустрою замовник укладає з виконавцем відповідний договір, істотними умовами якого є вартість і строки (не більш як три місяці) проведення робіт із землеустрою.

До договору замовник додає копії документів, що посвідчують право на земельну ділянку (у разі їх наявності), рішень органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування чи суду про проведення робіт із землеустрою, а також агрохімічного паспорта поля, земельної ділянки, історії посівів за останні 3-5 роки, план розвитку (бізнес-план) господарства та, у разі наявності, актуальні матеріали польових геодезичних досліджень та ґрунтових обстежень.

Список використаних джерел

1. Охорона і раціональне використання земельних ресурсів – пріоритет в збереженні екосистеми – Режим доступу: <https://uman-rda.gov.ua/news/1585056797/>
2. Земельний кодекс України : Кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III. Дата оновлення: 21.02.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2768-14> (дата звернення: 07.06.2020).
3. Rozum R.I., Vitroviy A.O., Buriak M.V. Planning of engineering infrastructure of territories Modern scientific researches № 12-1 Yolnat PE, Minsk, Belarus 2020. С.64-67.

Ярослав Несін

студент,

Західноукраїнський національний університет

ВИКОРИСТАННЯ І ОХОРОНА ЗЕМЕЛЬ

Охорона земель – система правових, організаційних, технологічних та інших заходів, спрямованих на збереження і відтворення родючості та цілісності ґрунтів, захист від деградації, ведення сільськогосподарського виробництва дотриманням ґрунтозахисних технологій та забезпеченням екологічної безпеки навколишнього середовища .

Раціональне використання земель – забезпечення всіма землекористувачами в процесі виробництва максимального ефекту в здійсненні

цілей землекористування з урахуванням охорони земель та оптимальної взаємодії з природними факторами .

Це таке використання, яке не завдає шкоди землі як природного об'єкту, ведеться відповідно до цільового призначення та з оптимальною організацією території.

Земля повинна інтенсивно використовуватися, тому що це основний засіб виробництва, але витрата повинна бути дбайливим – земля є природною складовою. Тобто раціональне використання землі включає в себе екологічні та економічні чинники – економічна ефективність і екологічна безпека.

Для того щоб застосувати на практиці норми, щоб забезпечити раціональне використання земельного фонду, необхідно встановити критерії раціональності землекористування та встановити вимоги до використання землі, виконання яких призведе до раціонального землекористування.

Раціональним називається використання землі, при якому:

- найбільш повно враховуються природні і економічні умови і властивості даної території;
- забезпечуються соціально-економічні інтереси суспільства;
- досягається висока ефективність виробничої та інших видів діяльності;
- забезпечується охорона і відтворення продуктивних і інших ґрунтових властивостей землі.

Можна виділити такі основні напрями підвищення економічної ефективності використання землі в сільському господарстві:

1. система заходів щодо підвищення родючості земель;
2. охорона ґрунтів від ерозії та інших руйнівних процесів;
3. зменшення площі землі, яка випадає з сільськогосподарського обороту.

Разом з цим, ефективність використання сільськогосподарських угідь в визначальною мірою залежить від рівня прибутковості аграрних підприємств, але їх фінансові інтереси не повинні призводити до погіршення властивостей земельних ресурсів як головного засобу виробництва в сільському господарстві .

Аналіз стану сільськогосподарського землекористування визначив зростаючі темпи деградації ґрунтового покриву і погіршення екологічної ситуації через забруднення важкими металами, радіонуклідами, пестицидами, хімічними сполуками, поширення ерозійних процесів, зниження вмісту гумусу, збільшення площ кислих і засолених ґрунтів. Погіршення екологічного стану земель неминуче призводить зниження якості продукції та її екологічної безпеки .

Однак, незважаючи на погіршення екологічного стану землі, відбувається скорочення фінансування протиерозійних заходів. Зокрема, протягом 2009-2010 року фінансування направлено на виконання робіт з охорони землі та протиерозійні заходи по місцевим бюджетам практично не виділялося.

Родючість ґрунтів в значній мірі залежить від реакції ґрунтового розчину. За даними восьмого туру агрохімічного обстеження площі орних земель, які мають підвищену кислотність, складають 36% від загальної площі обстежених угідь, земля з лужною реакцією займає близько 25%

Сучасна державна політика використання земельних ресурсів в Україні не забезпечує збереження родючості ґрунту як основи стабільного функціонування виробничих аграрних систем і національної продовольчої безпеки .

Проблема підвищення ефективності використання сільськогосподарських угідь не повинна обмежуватися лише зростанням прибутковості земельних ресурсів, а повинна одночасно забезпечити збереження і примноження продуктивності ґрунтів і мінімізувати витрати на виробництво одиниці продукції.

Підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва і забезпечення раціонального землекористування, в ринкових умовах, має базуватися на комплексному використанні оброблених в попередні роки чинники економічної ефективності (природнокліматичних, матеріально-технічних, біологічних, економічних, організаційних, соціальних), так і впровадженні нових факторів інституційного характеру.

Нераціональне використання земельних ресурсів призводить до того, що українські чорноземи втрачають свої властивості, просто вивітрюються та вимиваються водами, і це, відповідно, призводить до погіршення якості земельних ресурсів України. Тому важливим стоїть питання раціонального використання земельних ресурсів та питання їх охорони.

Список використаних джерел

1. Гопцій О. Б. Диференціація факторів впливу на процедуру здійснення грошової оцінки земель населених пунктів. Вісник Харківського НАУ ім. В.В. Докучаєва. Серія "Економічні науки". 2009. №9. С.1–6.
2. Глотов В. Аналіз можливостей застосування безпілотних літальних апаратів для аерознімальних процесів. Сучасні досягнення геодезичної науки та виробництва. 2014. №II(28). С. 65–70.
3. Палеха Ю. М. ГИС-технологии в денежной оценке городских земель Украины. Геопрофиль. 2008. №3. С. 34–36.
4. Палеха Ю. М. Картографічне забезпечення нормативної грошової оцінки земель населених пунктів. Вісник геодезії та картографії. 2006. № 1. С. 37–40.

Ірина Стеценко

студентка,

Західноукраїнський національний університет

Анастасія Кордас

студентка,

Західноукраїнський національний університет

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ

Після здобуття незалежності України була визнана необхідність реформування земельних відносин та забезпечення ефективного землеустрою.